

5. sep. 1845

FAKTA

Dato:

5. sep. 1845

Sidetæl:

Dagbog F, side 90-91

Dagbogens placering:

Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.

KKS19997

Trykt udgave:

Bjarne Jørnæs (red.): Johan Thomas

Lundbye. Rejsedagbøger 1845-1846,

Statens Museum for Kunst 1976, s.

126-128; Jesper Svenningsen (red.):

Seks år af et liv. Johan Thomas

Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne,

kunst og kærlighed, København 2018,

s. 367

TRANSSKRIFTION

5 Sept Rom

I dag har jeg havt det langt bedre med Contubernalerne¹; med Guds Hjælp lader det sig vel gjøre: at vi kunne enes men videre bliver det neppe. – Jeg har været to Gange i Vaticanet; det er en Verden af Kunstsager, hvor de allerdeiligste Ting findes, hvor man vender Øiet. Af Malerier er der ikke mange, men aldeles henrivende. Det har forundret mig •91• at Oliefarven har holdt sig langt bedre, end Frescofarverne, saa at Raphaels Stancer og Loge kan jeg saa at sige slet ikke nyde; men hans tre store Billeder i Olie desmere. De ere ubeskrivelige! Foruden dem har allerede Caravaggio, Titian, Perugino og flere i høi Grad slaaet mig. Og da jeg sidst havde seet mig mæt og træt paa disse Sager, var det en ordentlig Hvile at gaa ned til Antikerne. Statuer have for mig ikke det anstrengende ved Nydelsen som Malerier. Men her er jeg endnu næsten Hedning; det skal blive bedre, haaber jeg, inden jeg forlader Rom.

¹ Lundbyes to venner billedhuggeren Jens Adolf Jerichau (1816-1883) og maleren Thorald Læssøe (1816-1878).

mit Forhold til hane, pⁱ har heldt
saa meget af, se for princeligt mⁱ
til at det regner inde i kⁱmmen
indlⁱttes af min Klⁱkomanele.

O Gud! naar pⁱ de tierker paa
mine Venner: Njⁱeburkaw, her
iⁱmen de kaldt er da ikke Lⁱent
i det varme Italien.

5 Sept Rom.

I dag har pⁱ haft det langt bedre med
Contubernale, med Guds Hjⁱelp lader
det sig vel gⁱøre: at i kⁱmmen enes,
men vi er blⁱver det neppe. —

Jy har været to Gange i Vaticand; det
er en Verden af Kⁱnstgager, hvor
de allerheligste Ting findes, hvor
man sender Qⁱet. Af Malerier
er der ikke mange, men aldeles her
nⁱende. Det har forⁱndret mig.

at Oliejernen har holdt sig langt
bedre end Frescofarverne, saa at
Raphaels Stancer og Løse kan
saa at sige slet ikke nyde; men
henset til flere Billeder i Olie desmere.
de ere ikke skrinelige! Foruden dem
har allerede Caravaggio, Titiän,
Perugino og flere; heri gaa slægt
mig. Og da jeg i det sidste seer
mig med og træder paa disse Løse,
saa det en ordentlig Klude at
gaa ned til Antikken, Statuer
have for mig ikke det anstændige
saa ved Mydelsen som Malerier.
Men her er jeg end som næsten bled
mig; det skal blive bedre, haaber
jeg, inden jeg forlader Rom.

Søndag 7 Sept 45. Rom.

Her, jeg tror, det er at forgive Klæb:
at jeg kan nagesinde komme i Aase.